

Celeste Dupuy-Spencer: Vroege Sneeuw (2017)

*Schrijfclub Deventer Huisgenoten
juni 2022*

Hotel in de sneeuw

De ophaalbrug is weggeslagen.
Bevroren water voert naar een bouwvallige ingang
De entree van een imposant gebouw.
Enkele verlichte en veel blinde ramen
Zij lijken schots en scheef te lonken
Er zit iemand aan de receptie

Ik sta in de verse sneeuw en vraag me af
Durf ik naar binnen?
Buiten vrieskou, sneeuw en huilende wolven
Voor me een ogenschijnlijk deels vervallen
en deels gesloten hotel met enkele gasten
Oud, bouwvallig en bovenal eng

De blauwe steunpilaren staan fier
Zij lijken wel betrouwbaar
Het licht uit de beneden ramen lonkt
Ik stap naar voren, neem de drempel
Ik lach naar de op Jack Nicholson lijkende receptionist
Vóór ik me kan bedenken
Sta ik in boek en film 'The Shining' van Stephen King.

Alie Dekker, mei 2022

Schilderij van Celeste Dupuy-Spencer

Het hotel, afgebeeld op het doek,
lijkt meer op een spookhuis.
Rommelig,
Breekbaar,
Slecht onderhouden.
Het beetje sneeuw wat gevallen is
lijkt wel een lichtpuntje.
Mijn hotel is mijn eigen huis.

Mieke Belt

VROEGE SNEEUW

Toen we het hotel zagen waren we ervoor gevallen als een blok. Romantisch, beetje shabby en bovenop een klif met uitzicht op zee.

HOTEL RHINECLIFF

We kochten het meteen van de vriendelijke eigenaar die een eindje verderop woonde en trokken er gelijk in met de paar koffers die we bij ons hadden. De meeste meubels waren blijven staan, fijn voor ons. Niet dat het veel bijzonders was, kaal krakkemikkig en versleten, net als de buitenkant maar dat vonden we juist fantastisch. Wij, romantische zielen. We maakten wandeltochten, kochten heel veel kaarsen want af en toe viel de elektriciteit uit en zaten uren voor de open haard die soms erg veel rook naar binnen blies.

En natuurlijk gaven wij al snel een groot feest voor onze vrienden en onze nieuwe burens. Plaats genoeg. Wij hingen de versleten vlaggen buiten op de balustrade en zetten alles vol kaarsen, eten en vooral veel drank. Een geweldig feest tot het steeds harder ging waaien, regenen en nog harder waaien, stormen en alles aan het huis begon te kraken en te schudden.

Naar buiten, brulde onze buurman, de vorige huiseigenaar, en neem de flessen mee. Wij stoven allen naar buiten toen het huis steeds hardere geluiden produceerde en gevaarlijk naar een kant begon over te hellen. Met ongeloof en verbazing stonden wij daar, naar ons romantische huis te kijken, het voormalige hotel, denkend dat we toch wel erg dronken waren.

Maar we zagen het goed, het huis zakte, gleed, stuitte met het laatste stukje klif in zee. In een paar seconden. Alles weg.

Toen was het in een keer erg stil en het begon zachtjes te sneeuwen. Of er niets gebeurd was.

Myro Bosch

Zeven mei 2022

VROEGE SNEEUW

Verwarring in alle straten
Komt door deze sneeuw
Maar welke hulp kan hier nog baten
Bij het einde van deze eeuw

Alleen de tropenmensen
Kijken met verward gelaat
En blijven uit eerbied zwijgen
Soms wel lang, dus voor niemand baat

Maar vanzelf komt bij mij toch binnen
Een gebouw, verz(w)akt en dus te laat
Om in mijn woorden te begrijpen
Waarover dit allemaal toch gaat

Hotels en sneeuw
Voor kindertijd nooit te laat
Als je ouders maar bedenken
Waarover het nu gaat

Feddo van Slooten
Mei 2022

Fusing the formal and the informal (Bron: Frieze)

Vroege sneeuw

Wat hadden we ons erop verheugd: sinds tijden gingen we op vakantie in de bergen logeren in een chique hotel Hotel Rhinecliff.

Daar aangekomen werden we hartelijk en met stijl ontvangen, de koffers werden voor ons naar onze kamers gebracht.

Wij zetten de wandelspullen voor de volgende dag alvast klaar, onze wandelschoenen gepoetst en wel, de wandelstokken, de pet, de zonnecrème en wat dies meer zij.

Wij waren er klaar voor.

Na enige tijd werden we uitgenodigd voor het diner.

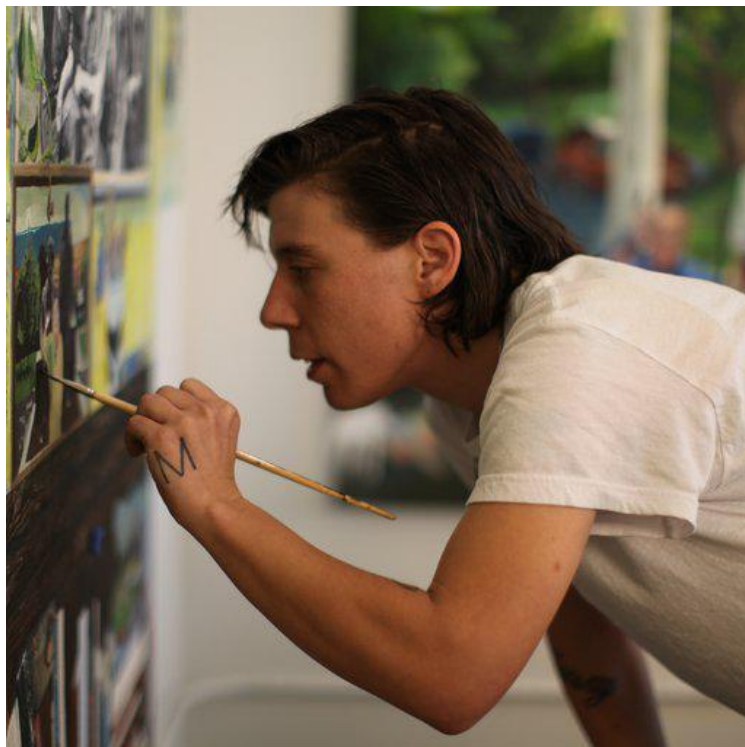
Na het eten gingen we even naar buiten voor een frisse neus.

Wie schetst onze verbazing: tijdens het diner had het gesneeuwd en niet zo'n klein beetje ook!

Maar dat was niet afgesproken! Daar gaat onze vakantie: dit was geen doen om in de bergen te wandelen, dat was winterweer om te skiën of sleetje te rijden!

We stonden daar met onze mond vol tanden en dachten:
daar gaat onze vakantie!

Renate de Graaff

Celeste Dupuy-Spencer (New York 1979)

en.wikipedia.org/wiki/Celeste_Dupuy-Spencer